

‘Ρήγιον καὶ Ἰμέραν καὶ Ἀκράγαντα καὶ Ταυρομένιον καὶ ἄλλας τινάς, αἷς καὶ νόμους ἔθετο διὰ Χαρώνδα τε τοῦ Καταναίου καὶ Ζαλεύκου τοῦ Λοκροῦ, δι’ ὃν εὔνομώταται καὶ ἀξιοζήλωτοι ταῖς περιοίκοις μέχρι πολλοῦ διετέλεσαν.

34 ἀνεῖλε δὲ ἄρδην στάσιν καὶ διχοφωνίαν καὶ ἀπλῶς ἑτεροφροσύνην οὐ μόνον ἀπὸ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν ἀπογόνων δὲ αὐτῶν μέχρι πολλῶν, ὡς ἴστορεῖται, τενεῶν, ἀλλὰ καὶ καθόλου ἀπὸ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πόλεων πασῶν κατά τε ἑαυτὰς καὶ πρὸς ἄλλήλας. πυκνὸν γὰρ ἦν αὐτῷ πρὸς ἄπαντας πανταχῇ πολλοὺς καὶ δλίγους *(τὸ τοιοῦτον)* 10 ἀπόφθεγμα, χρησμῷ θεοῦ συμβουλευτικῷ δμοιον, ἐπιτομή τις ὥσπερεὶ καὶ ἀνακεφαλαίωσίς τις τῶν αὐτῷ δοκούντων [τὸ τοιοῦτον ἀπόφθεγμα]. ‘ψυχαδευτέον πάσῃ μηχανῇ καὶ περικοπτέον πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ μηχαναῖς παντοίαις ἀπὸ μὲν σώματος νόσον, ἀπὸ δὲ ψυχῆς ἀμαθίαν, κοιλίας δὲ 15 πολυτέλειαν, πόλεως δὲ στάσιν, οἴκου δὲ διχοφροσύνην, δμοῦ δὲ πάντων ἀμετρίαν’, δι’ ὃν φιλοστοργότατα ἀνεμίμην-
35 σκεν ἔκαστον τῶν ἀρίστων δογμάτων. ὁ μὲν οὖν κοινὸς τύπος αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἐν τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς πράξεσι τοιοῦτος ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ.

8 Εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ καθ’ ἔκαστον ἀπομνημονεῦσαι ὃν ἔπραξε καὶ εἶπε, ῥητέον ὡς παρεγένετο μὲν εἰς Ἰταλίαν κατὰ τὴν ὄλυμπιάδα τὴν δευτέραν ἐπὶ ταῖς ἔξήκοντα, καθ’ ἦν Ἐρυξίας ὁ Χαλκιδεὺς στάδιον ἐνίκησεν, εύθὺς δὲ περί-

20